

3.po VN – Večera Pánova so spoved'ou – 25.4.2021 – Napriek karhaniu

Marek 16:14-15 „Konečne sa ukázal 11, keď sedeli za stolom a karhal ich nedôveru a tvrdosť srdca, že neuverili tým, čo Ho videli vzkrieseného. Potom im povedal: chodte po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu“.

Ešte si pamätáte na tú chvíľu, keď vás vaši rodičia, učitelia, nadriadení či farár za niečo pokarhali, keď na vás kričali alebo vás nebudaj kvôli niečomu potrestali? Je to ťažká chvíľa pre každého: pre toho, kto musí karhať, ale aj pre toho, kto je karhaný. Keď nás napr. rodičia napomínajú, v tú chvíľu, keď musia vysloviť tvrdé slová, ich bolí srdce. A keď sme my napomínaní, cítime sa trápne a nedokážeme sa im pozrieť do očí.

Ježiš sa po svojom vzkriesení zjavoval 40 dní mnohým ľuďom. Náš text nám pripomína tú chvíľu, keď sa zjavil 11 učeníkom.

Sedeli za stolom – mali dôverné spoločenstvo. V oblasti Orientu sedieť za stolom niekoho znamenalo, že mi ten dotýčny prejavuje úctu a dôveru, preto ma pozval ku spoločnému stolu. Ježiš sa im zjavil, pretože chcel byť súčasťou tohto dôverného kruhu. Akokoľvek sa cítili, čokoľvek prežívali, akýmkoľvek spôsobom pochybili, On chcel byť s nimi.

A to isté platí aj o nás. Ježiš sa od nás neodťahuje, ako to robia ľudia. Neurobil to ani pri poslednej večeri s učeníkmi, keď stoloval s tými, ktorí Ho zradili a zapreli. Prichádza k tým, ktorí neveria v Jeho vzkriesenie. A tak isto prichádza k nám. Uvedomuje si, že lekára potrebujú chorí a nie zdraví a preto vstupuje s nami do vzťahu dôvery a úcty. Aj keď vie, akí sme, nepretrháva nitky lásky, ktoré nás s Ním viažu. Otvorme svoje srdcia a životy a prijmime Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa.

Ježiš ich karhal pre nedôveru a tvrdosť srdca – prehliadať chyby nebolo Ježišovou vlastnosťou. On vždy poukazoval na to, čo sa robilo zle. Vedel prehovoriť priamo k človeku tak, že buď si plne uvedomil svoju vinu alebo odišiel smutný či nahnevaný. Ale Ježiš nikdy nenechal niečo zlé len tak.

Ježiš preto aj k nám prichádza, aby nás upozornil na hriech. Ten náš je veľmi podobný hriechu učeníkov. Aj my sme plní nedôvery a máme tvrdé srdce. Neveríme v Ježišovu moc, zasľúbenia, lásku, prítomnosť, neveríme v posledný súd. Naše srdce je často tvrdé voči volaniu Božieho Syna, voči volaniu bližneho. Sme pyšní a nechceme si priznať, že Ježiša potrebujeme. Preto aj nás Boží Syn za toto karhá a napomína nás, aby sme si nechali premeniť srdce na mäsité. **Nechajme Ježiša nech tvaruje naše vnútro tak, aby bolo vhodným príbytkom pre bývanie Ducha svätého v nás.**

Ježiš ich vyslal – aj toto robil Ježiš: ponúkal druhé šance, znovu a znovu povolával, dával možnosti. Nikdy pred nikým nezabuchol dvere. Ani pred svojimi učeníkmi, ktorí často neverili a pochybovali, boli neposlušní a nechápaví. A On im znovu ponúkal nové možnosti.

To isté robí Ježiš aj v našom prípade. Aj keby nad nami ľudia zlomili palicu, aj keby nás opustili, pohoršili sa nad nami, aj keby s nami nič už nechceli mať, Ježiš s nami ráta aj v budúcnosti. Nielen tej pozemskej, ale aj tej nebeskej. Teraz, keď nám pri spovedi hriechy pripomína a my ich vyznávame, nad nami nemávne rukou, ale naopak: aj nám odpúšťa a ponúka nám nový spôsob života. **Prijmime túto Jeho ponuku a s Jeho pomocou žime inak a lepšie. Budme Jeho svedkami všade, kam pôjdeme.**

Ježiš aj pri svojej svätej Večeri, ale aj v bežnom živote, vstupuje do dôverného spoločenstva s nami, karhá a napomína nás, lebo z nás chce urobiť lepších ľudí a dáva nám nové šance a možnosti v službe Jemu a vo svedectve bližným. Kiežby sme Ho nasledovali. Amen.